

En anar al llit

John Donne

Veniu, senyora, el meu braó repta el repòs,
fins que s'esforci, viu forçat aquest meu cos.
Troband-se l'enemic amb l'enemic davant,
sovint es cansa d'estar dret, fins no lluitant.
Treu-te el cinyell, brillós com el del firmament
bé que cenyint un món encara més plaent.
Descorda aquest gipó de lluentons que dus
per aturar-hi arran els ulls del neci intrús.
Deslliga't, que l'harmoniós tritlleig d'ocàs
ja, nunci teu, proclama l'hora d'anar al jaç.
Treu-te el feliç cosset que em fa tornar envejós,
que tan serè sap viure, tan al teu redós.
Treu-te el vestit que tan gentil estat revela
com prat florit que ombra de cim de cop desvela.
Treu-te la diadema adamantina d'on
et creix l'adreç de rínxols per saó del front.
Treu-te el calçat, i el peu deposa en dolça pau
en aquest temple de l'amor, en llit suau.
També amb robatges blancs venien de l'altura
àngels als homes, i tu, Àngel, dus amb cura
un cel com paradís mahometà, i malgrat
que els mals espectres van de blanc, molt aviat
sabem conèixer un àngel d'un mal esperit:
l'un dreça el borrhissol, l'altre la carn a envit.
Atorga a aquestes mans errants d'anar en carrera
damunt, davall, entre, davant, darrere.
La meva Amèrica! La meva terra nova,
el regne meu, segur quan un sol home el troba,
el meu mener de diamants, el meu imperi,
benaurat jo de descobrir-te i de saber-hi!
Entrar en tals llaços és guanyar la llibertat;
on posi mà hi deixaré el meu segell marcat.
Nuesa plena! Tots els goigs vénen de tu,
com l'ànima va nua al cel, també va nu
el cos al goig. Les gemmes que soleu usar
són pomes d'Atalanta a l'home per mirar,
que quan un neci posi l'ull en gemma bella,
el seu anhel no sigui ella, ans el que és d'ella.
Com pinten sants en llibres per als ignorants,
les dones es guarneixen amb els seus encants;

són llibres místics que a nosaltres solament
(llur imputada gràcia ens don mereixement)
seran ben revelats. I com que puc saber,
com a una llevadora, liberal, de ple
mostra't, allunya aquests llençols de la decència,
que no hi ha llei de càstig per a la innocència.
Joestic ja despullat, per ser-te guia a tu:
per què voldràs altre abrigall que un home nu?

De tots els vents. Selecció de versions poètiques. [Traducció de l'anglès, el francès, l'italià, el portuguès i l'alemany]. Manresa: Angle, 2004.

Translated by Miquel Desclot